

Tekintetük lágy, álmatag,
Bódító illatú a szag,
A párfüm, mely belőlük áradt
Lépésük csendes, néha fáradt;
Menetközben ügyesen fogva
Emelkedik a selymes szoknya.
Hajuk ezernyi árnyalatja
A férfit rabul fogva tartja.
Ajkuk rózsára festett bimbó,
Nyulánk alakjuk ingva ringó, [...]
S ahogy lassanként fogy az est,
A nősereg is fogyni kezd...
Éjjel kihalt az utcza már,
Alig egy-két nő van, ki jár,
Az utcza csendes, ám ezernyi helyen
Kell hogy ezer nő csókoljon, öleljen
S míg én kint búslakodva járok –
Szeretkeznek az esti párok...

(Kis élelclap, 1902. 4. sz.)

Budapest

SZÉP ERNŐ

De furcsa város vagy
Te Budapest,
Tollam, érzem, nem fog,
Amikor lefest.

Ha nem volna Pesten pénz,
Nem volna kevés,
Ha kocsi nem lenne
Lenne közlekedés.

Jó volna a zsemlye,
Ha nem volna pék,
Ha nem lenne villamos,
Soha el nem késnék.

Jó volna az Opera,
Ha nem énekelnének benne,
Nem volna az utcán sötét,
Ha lámpa nem lenne.

Volna alkotmány,
Ha nem vón parlament,
De ha nem lenne rendőr,
Tán mégis lenne rend.

Tintám elhalványul,
Amikor lefest.
De fekete vagy
Te Budapest!

(1919. Régi kedvünk. In Szép Ernő összes versei. Budapest, 2003. 320.)